

aby Waschnja dla so k tebi pschibližuje, da pošyln naschu Wjeru, so by ju duzy nicžo wot tebe newobrocjtko! Saccjer smaschei Wutroby pschederw wschutkimi Wjeczami tych Piškarsow i tyn, Łoschtow a Zadoszow, kotsiž zwat Ezietu derje cžinja, ale kždemu, kiž je dzerzi, kRowu, haj, kwijećnemu Satamanstwu, piškaju: So by ty we nej twoj cžichi Wotpocžině dzeržecž moč! Wumetaj stej kamej duchomnej Keji teho steho Podrožnika, teho cžlowskeho Kosoma, duž chze so do bojske Wjery mieshecž, so by ty, moj Iesu, we nas swoje Brcže dostak. Galat. 4, 19. Haj, so by ta Wjera knežita, po kotrej by wšcheke Korosze teho Ezieta sa Eziwoš, a tu Smercž sa Žiwenje, Krysťuša dla, dzeržecž meta. Wofebje, moj Iesu, pošyln tejšch moju Wjeru tedom, duž cži moji wumru, aby duž somnu kamemu Konzej dže, so bych so smertneho Łoza nebojač, ale psches tebe, a twoje swjate Kany, wofelje wumrjet. Pošyln ju, a daj ji moznje spoznacž, so by ty jedyn Boh tych Žiwych, a tejšch tych Mordwych. So ta Smercž tych, kotsiž we tebi wumru, psched tobu jene štotka Spanje je, štotrehož jich na sudnym Dnju, kaj we naschim Szenju, wubudžicž budžesch. Wucž nas: So Luđjom dasch wumrecž, a reknesch: Pschindžcže sašo wy cžlowske Džeczi, scžin me jeneho Towarscha teju dweju Eziwošow we naschim Szenju, kotrymaj psches Wjeru wšch iško do stacž možno bjesche. So bych tu cžajnje we Sromadžisni tych wjerajych, a tam hohrkach, pola tej wulkej Ssyti tych dokonjajych wjerajych byč. Wuprosch sebi to kždny, kiž sebi je žada, dalje we jnym nuternym a Boh daj wjerajym, Wotze naschu, a Kyrlichu.

Szenje na štyri a dwazetu Nedzeli po sw. Trojizy, Matt. 9. v. 18 -- 26.

Jako Iesus to snimi recžesche, lai, duž pschindže jedyn Woschi, a padže psched nim delje a džesche: Kneže, moja Džowka je njetk wumrjeta, ale poi, a polož swoju Ruku na nju, da budže wona wožiwicž. A Iesus postanuschy džjesche sa nim, a jeho Pošli. A lai Žonska, kiž dwanačze Ljet tu krowawu Koroscz bjesche mjela, pschistu-pi sady, a dotkny so teho Wobruba jeho Drasty. Pschetož wona pschi sebi kama džesche: Moła ja so jeno jeho Drasty dotknyč, da bych strowa byla. Iesus so pak wobroczi, a wulada ju, a džesche: Dowjer so, Džowka, twoja Wjera je tebe wustrowila: A ta Žonska bu strowa wot teje kameje Žtundy. A jako won do teho Woscheho Domu pschindže, a widžische tych, kiž kRowu piškachu, a Kopot teho Luda. Džesche won knim: Wustupcže, pschetož to Holcžatko neje wumrjeto, ale spi: A woni so jemu smjejachu. Jako pak ton Lud bje wunaty, džjesche won muž a sapschija ju sa Ruku, a to Holcžatko staje. A ta Powescž bje rosnyšena po tej kamej žylej Semi.